

Ilmestyskirja 22

Ilm. 18:14 – 19:5

Olemme tässä Alusta alkaen -ohjelmassa selittämässä Ilmestyskirjaa. Viime kerralla pääsimme luvun 18 jakeeseen 13. Jaksossa käsiteltiin sitä, miten Jumalan vastainen maailma eli ”Babylon” on tuonut maailman kansoille vaurautta, mutta se on perustunut vääryyteen ja Jumalan luoman hyvän maailman riistoon sekä epäjumalien palvontaan. Siksi Jumala on kerran tuomitseva ja tuhoava sen.

Nyt jatkamme luvun 18 jakeesta 14. Siinä enkelin ääni taivaasta puhuu ”Babylonille” eli Rooman kaupungille tai eräässä mielessä koko jumalanvastaiselle maailmalle:

Hedelmät, joita koko sydäimestäsi himoitsit, ovat nyt poissa, kaikki komeutesi ja koreutesi on mennyttä, eikä se milloinkaan palaa.

Noiden tavaroiden kauppiaat, nuo, jotka ovat rikastuneet porton vauraudesta, seisovat loitolla, kauhuissaan siitä, miten häntä piinataan. He itkevät ja valittavat: ”Voi sinua, suuri kaupunki! Sinä pukeuduit pellavaan, purppuraiseen ja helakanpunaiseen pukuun, sinun ylläsi kimalsivat kulta, jalokivet ja helmet, mutta hetkessä on rikkautesi tuhoutunut.”

Myös kaikki laivurit ja purjehtijat, kaikki merimiehet ja muut merenkulkijat seisovat loitolla, ja kun he näkivät savun nousevan hänen roviostaan, he huusivat: ”Mikä veti vertoja tälle suurelle kaupungille?” He ripottivat hiekkaa hiuksiinsa ja huusivat itkien ja valittaen: ”Voi suurta kaupunkia, jonka vauraudesta rikastuivat kaikki merenkulkijat! Se on hetkessä tuhoutunut.”

Iloitse sen lopusta, taivas, iloitkaa, kaikki pyhät, kaikki apostolit ja profeetat! Jumala on tuominut sen, joka tuomitsi teidät (Ilm. 18:14-20).

Nuo ”hedelmät”, joita Babylon eli Rooma on himoinnut, tarkoittaa kaikkea sitä vaurautta ja niitä luksus-tuotteita, joita Rooma oli pystynyt yläluokalleen tuottamaan: kultaa, hopeaa, jalokiviä, helmiä, purppurakangasta, tuoksuvasta jalopuusta ja norsunluusta tehtyjä esineitä, pronssi-, rauta- ja marmoritöitä, harvinaisia mausteita, suitsukkeita, hajuvoiteita, hienoja viinejä, öljyä ja jauhoa, hevosia ja vaunuja sekä orjia. Noita kaikkia rikkaat roomalaiset himoitsivat ja ostivat valtavia määriä, voidakseen näin ylvästellä sosiaalisella asemallaan.

Taivaan enkeli ennustaa, että kerran tuosta kaikesta tulee loppu. Mitähän nuo ihmisten sydänten himoitsemat ”hedelmät” olisivat, jos enkeli ennustaisi nykyajan ”Babylonin” eli jumalanvastaisen vallan tuhon?

Jumalan tuomiossa talouskin kärsii

Babylonin jumalanvastaisuuden tuho on samalla valtavaa maallista rikkautta tuoneen talousmahdin tuho. Siksi Ilmestyskirjan mukaan kauppiat sekä samoin merenkävijät surevat ja valittavat tuota tuhoa.

Tuossa on rivien välissä ihan selvästi lausuttu tuomion sanoja myös niille Vähä-Aasian seitsemälle kristilliselle seurakunnalle, joille Ilmestyskirja on alunperin osoitettu. Monet niiden jäsenistä olivat rikastuneet juuri tuollaisten ”hedelmien” tuottamiseen. Varsinkin kallisarvoisten kankaiden tuotanto oli rikastuttanut heitä, ja siinä Rooman kanssa käyty kauppa oli olennaisen tärkeää. Siksi nuo seurakunnat olivat suostuneet roomalaiseen meininkiin, jopa sen kerisarin kunnioittamiseen jumalana. Ilmestyskirjan näyt kertovat heille, että sellainen on lyhytnäköistä. Kerran tuo kaikki tuhoutuu hetkessä.

Kaikki eivät kuitenkaan sure tuon rikkautta tuovat maailmanvallan tuhoa. Taivas ja sen pyhät, apostolit ja profeetat iloitsevat. Miksi? Siksi, että Babylon ei ole ainoastaan rikkautta tuova talousmahti. Se on samalla Jumalan vastainen ”porto”, joka houkuttelee ihmiset epäjumalanpalvelukseen ja samalla vainoa kristittyjä ja tuomitsee heidät kuolemaan ja kidutukseen.

Nykyisin maailman talousmahdit eivät ainakaan Euroopassa ja Amerikoissa tuomitse krisittyjä kuolemaan tai kidutukseen. Mutta se pitää paikkansa, että ne kyllä houkuttelevat ihmisiä epäjumalanpalvelukseen. Tämä havaitaan, kun muistetaan, että rikkauden ja tavaran haaliminen elämän tarkoitukseksi on epäjumala. Se nimittäin tulee ihmiselle oikein Jumalan paikalle. Eli siksi, johon hän toivonsa loppujen lopuksi asettaa.

Mutta ei taloudellisessa menestyksessä sinänsä ole mitään pahaa. Päin vastoin, krisittyinkin tulee tehdä työtä ja hankkia elantonsa. Rikastuminenkaan ei ole kiellettyä, vaan sekin on Jumalan lahja. Se on jopa eräs armolahja, jolla voi palvella Jumalaa. Tästä puhutaan vaikkapa Roomalaiskirjeen luvussa 12:

Meillä on saamamme armon mukaan erilaisia armolahjoja. - - Joka antaa omastaan, antakoon pyyteettömästi; joka johtaa, johtakoon tarmokkaasti; joka auttaa köyhiä, auttakoon iloisin mielin (Room. 12:6-7).

Mutta jos rikastumisesta ja taloudellisesta voitosta tulee yksilön elämän tai kokonaisen kulttuurin olennainen arvo tai päämäärä, silloin on kyse ”Baabelista”, jonka Jumala tulee kerran tuomitsemaan.

Paljon hyvääkin tuhoutuu

Muuan mahtava enkeli otti ison kiven, myllynkiven kokoisen, heitti sen mereen ja sanoi: ”Näin paiskataan pois Babylon, tuo suuri kaupunki, eikä sitä löydetä enää. Enää ei kuulla kaduillasi harpunsoittoa, ei laulua, ei huilun eikä torven

ääntä. Enää ei ole minkään ammatin taitajaa, ei kuulla jauhinkiven jyrinää. Enää ei nähdä lampun valoa, ei kuulla sulhasen, ei morsiamen iloista ääntä. Sinun kauppiasi olivat maan mahtavia, sinä lumosit noitakeinoillasi kansat ja johdit ne harhaan. Sinun käsiäsi tahrasi profeettojen ja pyhien veri, maailman kaikkien murhattujen veri. (Ilm. 18:21-24)

Eli enkeli ennusti, että kun Jumala kerran tekee lopun jumalanvastaisesta Roomasta, siinä samalla tuhoutuu paljon Jumalan luomaa hyvää: musiikki, ammatillinen osaaminen, hääilo, jne.

Näinhän Euroopassa Rooman tuhon ja kansainvaellusten myötä kävikin. Koitti monta ankeuden vuosisataa. Kulttuuri säilyi lähinnä kristillisten luostarien muurien suojissa, kunnes sieltä vähitellen elpyi ja levisi muuallekin.

Tarkoittaako tuo enkelin ennustus myös sitä, että kun länsimaisen kulttuurin jumalanvastainen elämänmeno kerran joutuu Jumalan tuomiolle, niin siinä samalla tuhoutuu paljon hyvääkin? Kyllä nähdäkseni tarkoittaa.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että Jumala vihaisi ihmiskunnan kulttuurisia saavutuksia ja haluaisi tuhota ne. Kun hän tuomionsa jälkeen luo kaiken uudeksi, niin hänen asuisijaansa ihmisten keskellä eli ”Uuteen Jerusalemiin”, sinne tuodaan myös ”kaikkien kansojen kalleudet ja ihanuudet” (Ilm. 21:26). Jumala siis arvostaa niitä; siitä huolimatta, että ”Babylonin” tuomiossa tuhoutuu hyvääkin.

Miksi tuomio kohtaa Babylonia?

Babylonin tuhon syynä on se, että se on lumonnut kansat ja johtanut ne harhaan. Se on tuonut ne mukaan epäjumalanpalvelukseensa; palvelemaan Rooman keisaria jumalana ja perustamaan perimmäisen toivonsa rikastumiseen elävän Jumalan sijasta.

Tuomion syynä on myös se ”Babylon” on vainonnut kristittyjä ja muutenkin tehnyt väkivaltaa: ”Sinun käsiäsi tahrasi profeettojen ja pyhien veri, maailman kaikkien murhattujen veri.” Tämä osoittaa, että ”Babylon” ei tarkoita vain Roomaa. Onhan ihmisiä murhattu ihan muuallakin kuin siellä. ”Babylon” tarkoittaa kaikkea jumalanvastaisuutta eli sitä, miten perkele saa ihmiset maailmassa toimimaan vastoin Jumalan tahtoa.

Tämän jälkeen kuulin taivaasta mahtavan äänen, ikään kuin suuri kansanjoukko olisi laulanut: ”Halleluja! Pelastuksen tuo meidän Jumalamme, hänen on kirkkaus ja voima. Oikeat ja vanhurskaat ovat hänen tuomionsa. Hän on tuominut suuren porton, joka turmeli maailman iljetyksillään, hän on kostanut portolle palvelijoidensa veren”. Taas kuului ääni: ”Halleluja! Porton roviosta nousee savu aina ja ikuisesti.”

Kaksikymmentäneljä vanhinta ja ne neljä olentoa heittäytyivät kasvoilleen Jumalan eteen ja osoittivat kunnioitustaan hänelle, joka istuu valtaistuimella. He sanoivat: ”Aamen. Halleluja!”

Ja valtaistuimelta kuului ääni: ”Ylistäkää meidän Jumalaamme, kaikki te hänen palvelijansa, te, jotka häntä pelkätte, pienet ja suuret! (Ilm. 19:1-5)

Taivaasta kuului ääni, joka huusi tai lauloi: ”Halleluja!” Se on hepreankielinen ilmaus ja tarkoittaa: ”Ylistäkää Herraa” (tai oikeammin: ”Ylistäkää Jahvea!”). Se on psalmeissa ja israelin kansan jumalanpalveluksessa hyvin yleinen ylistyshuuto ja on sieltä otettu kristilliseen jumalanpalvelukseen. Sitähän me laulamme edelleenkin jumalanpalveluksissa.

Mistä tuo taivaaseen päässyt suuri kansanjoukko ylistää Jumalaa?

- 1) Siitä, että hän tuo pelastuksen. Meidän omat voimamme tai viisautemme tai moraalisuutemme eivät siihen riitä, mutta Jumala on itse valmistanut meille pelastuksen Jeesuksessa.
- 2) Hänen tuomionsa ovat oikeat ja vanhurskaat. Se on vastakohtana sille, että Jumalaa vastustava ”Babylon” toimii valheellisesti ja vääntää oikeuden vinoon. Valhe on nyt vihdoin saanut loppunsa ja vihdoinkin oikeus toteutuu.
- 3) Hän on tuominnut vääryyden ja kostanut marttyyrien kärsimykset.

Kostosta

Mutta eikö Jumala ole käskenyt meitä luopumaan kostosta? Miten hän nyt itse kostaa ja miksi hänen omansa iloitsevat sellaisen tapahtumisesta, mistä pitäisi luopua?

Kyse on siitä, että Jumala on kieltänyt meitä ihmisiä itse kostamasta kärsimiämme vääryyksiä. Jos sellaiseen ryhtyy, se ei toteuta oikeutta, vaan johtaa koston kierteeseen ja myrkyttää kaiken. Se ei kuitenkaan tarkoita sitä, ettei Jumala kerran kostaisi vääryyttä. Paavali kirjoittaa tästä Roomalaiskirjeen luvussa 12 näin:

Älkää ottako oikeutta omiin käsiinne, rakkaat ystävät, vaan antakaa Jumalan osoittaa vihansa. Onhan kirjoitettu: »Minun on tuomio, minä maksan tekojen mukaan» – näin sanoo Herra. Edelleen sanotaan: »Jos vihamiehelläsi on nälkä, anna hänelle ruokaa, jos hänellä on jano, anna juotavaa. Näin keräät tulisia hiiliä hänen päänsä päälle. Älä anna pahan voittoa itseäsi, vaan voita sinä paha hyvällä.» (Room. 12:19-21).

Tässä Ilmestyskirjan kohdassa Jumalaa kiitetään siitä, että hän nyt lopultakin kostaa sen vääryyden, mitä ihmiset ovat toisilleen tehneet. Nyt on koittanut se koston hetki, jota Kristuksen tähden kärsineet marttyyrit Ilmestyskirjan luvussa 6 odottivat ja purnasivat Jumalalle, että milloin se tapahtuu (Ilm. 6:9-11).

Ilmestyskirjan näyssä esiintyvät jälleen nuo ”kaksikymmentäneljä vanhinta”. Jälleen he lankeavat maahan kasvoilleen ja osoittavat kunnioitusta Jumalalle. Näinhän ilmestyskirjassa on tapahtunut jo kaksi kertaa aiemminkin, luvussa 4 ja luvussa 11.

Jukka Norvanto kirjoittaa minusta hyvin:

Vanhinten antama ylistys liittyy siihen, kuinka Jumala ottaa näkyvällä eli kaikille ilmeisellä tavalla vallan käsiinsä. Babylonin tuho saa siis myös 24 vanhimman hyväksynnän ja kiitosen. Koko taivaan väki on janonnut oikeuden toteutumista, ja kun se vihdoin tapahtuu, kaikki tuovat Jumalalle kiitoksensa (s. 153).

Jos joku pitää tätä vääränlaisena kostonhimona, niin miettiköön kaikkea sitä vääryyttä, mitä ihmiset ovat maailmassa tehneet: joukkomurhia, kidutusta, raiskauksia, tahallisia nälkään näännyttämisiiä, keskitysleirejä, työleirejä, jne., jne. (Stalinin aikaan Neuvostoliitossa sai 25 vuotta työleiriä Siperiassa aivan mitättömistä asioista). Monet niihin määräyksen antaneista näyttävät päässeen vailla minkäänlaista tuomiota. Eikä ole hyvä, että se tuomio kerran kuitenkin tulee?